

5- SHO'BA: ADABIYOT VA TILNING SHAXS PSIXOLOGIK VA MA'NAVIY RIVOJIGA TA'SIRI

JOZEF NAYNING “YUMSHOQ KUCH” KONSEPSIYASI VA UNGA YONDOSH KONSEPSIYALARNING SIYOSIY-MA'NAVIY VA FALSAFIY JIHATLARI

B.Aliyev,

TDIU “Falsafa” kafedrasi professori,
falsafa fanlari doktori

Jozef Nayning “Yumshoq kuch” (Soft Power) konsepsiyasi — zamonaviy siyosiy falsafa va xalqaro munosabatlar nazariyasida muhim o‘rin egallagan g‘oyadir. Bu g‘oya kuchning harbiy yoki iqtisodiy zo‘ravonliksiz, balki ma’naviy, madaniy va axloqiy ta’sir orqali qanday ishlashi mumkinligini tushuntiradi. Quyida ushbu asarning falsafiy jihatlari tahlil qilinadi:

1. Jozef Nayning “Yumshoq kuch” konsepsiyasiining mohiyati shundan iboratki: Uning fikricha fikricha: “Yumshoq kuch — bu boshqalarga o‘z xohishingni qildirish uchun kuch ishlatmasdan, ularni o‘z xohishingga rozi qilish san’atidir.”

Bu kuchning manbalari:

- Madaniyat (film, musiqa, adabiyot, ta’lim)
- Qiymatlar va axloqiy yetakchilik (inson huquqlari, demokratiya, erkin bozor)
- Tashqi siyosatning qonuniyligi va jozibadorligi

2. Falsafiy asoslar:

a. Neo-liberalizm va kommunikativ kuch:

Yumshoq kuch g‘oyasi neoliberalizm siyosiy falsafasiga yaqin bo‘lib: unda xalqaro hamkorlik, o‘zaro bog‘liqlik, va institutlar roli muhim. Bu Yurgen Habermasning “kommunikativ harakat” va muloqotga asoslangan kuch tushunchasiga yaqinlashadi.

b. Aristotel etikasi va “etnos” tushunchasi:

Yumshoq kuch asosan “etnos” — ya’ni axloqiy nufuzga asoslanadi. Aristotel retorikasida bu — auditoriyani o‘ziga jalb qilish uchun notiqning axloqiy qiyofasi va ishonchliligidir. Nay shuni xalqaro siyosat darajasida qo‘llaydi.

c. Maqsad va vosita birligi:

Yumshoq kuch — maqsadga erishish uchun vosita sifatida qadriyatlar va madaniyatdan foydalanish degani. Bu jihatdan u teleologik (maqsadga yo‘naltirilgan) yondashuvdir, ammo bu vositalar ma’naviy ahamiyatga ega — ya’ni axloqiy natija bilan mos keladi.

3. Etika va Yumshoq kuch falsafasi:

a. Yumshoq Kuchni qo'llash etikasi:

Nayning yondashuvi kuchning axloqiy legitimligi haqida savollar qo'yadi: Haqiqiy kuch — bu zo'rlik emas, boshqalarni ilhomlantira oladigan kuchmi? Bu jihatdan u Gandining kuch ishlatmaslik falsafasiga ham yaqin turadi.

b. Raxm-shafqat va "yumshoqlik"ning siyosiy qadri:

Falsafiy nuqtai nazardan, bu model stoitsizm va Xitoy konfutsiychiligidagi "de" (fazilat) bilan hamohang — kuchli bo'lish uchun zo'ravonlik emas, balki ichki uyg'unlik va fazilatlarni qo'llash.

4. Post-g'arbiy tanqid va madaniy imperiya savollari:

a. Postkolonial tanqid:

Falsafiy tanqidchilar (masalan, Edward Said) yumshoq kuchni ba'zida "madaniy imperiya" vositasi deb talqin qiladi. Bu g'oya G'arb qadriyatlarini global me'yor sifatida targ'ib etishga qaratilgan bo'lishi mumkin, degan ehtiyotkorlik mavjud.

b. Tanqidiy nazariya yondashuvi:

Nay modeli falsafiy jihatdan, muqobil sivilizatsiyalarning madaniy tengligi masalasini e'tibordan chetda qoldiradi. Bu esa g'arb g'oyalarining normativ ustunligi muammosini keltirib chiqaradi.

5. Ontologik yondashuv:

a. "Kuch" tushunchasining noodatiy qayta talqini:

An'anaviy siyosat falsafasi kuch doimo bosim va harbiy ustunlik bilan bog'langan. Nay bu qarashni o'zgartiradi: kuch — bu ma'naviy jozibadorlik ham bo'lishi mumkin.

b. Davlat shaxsiy va kollektiv subekt sifatida:

Davlatlar endi faqat zo'ravonlik qudrati bilan emas, balki axloqiy sub'ekt sifatida o'zini namoyon etishi lozim — bu fikr Charles Taylor zamonaviy axloqshunos faylasuflar pozitsiyasiga yaqin.

Jozef Nayning xulosa shuki:

"Yumshoq kuch" konsepsiyasi — bu kuch ishlatmaslik falsafasining zamonaviy, no'an'anaviy va axloqiy talqinidir. U madaniyat, qadriyat va siyosiy jozibadorlik orqali global ta'sir ko'rsatish imkonini ro'yobga chiqaradi. Falsafiy jihatdan u kuch va axloq, zo'ravonlik va ruxiy nufuz, pragmatizm va axloqiy idealizm o'rtasidagi murakkab munosabatni ochib beradi.

1. Paradigmaning mohiyati:

Samuel P. Hantington 1993-yilda "Sivilizatsiyalar to'qnashuvi" nomli maqolasida va 1996-yilda nashr etilgan "Sivilizatsiyalar to'qnashuvi va yangi dunyo tartibi" kitobida ilgari surgan asosiy g'oya shundaki:

Sovuq urushdan keyingi davrda asosiy global ziddiyatlar endilikda mafkuralar yoki millatlar o'rtasida emas, balki sivilizatsiyalar o'rtasida kechadi.

Unga ko'ra, dunyo sakkiz asosiy sivilizatsiyaga bo'linadi: G'arb, Islomiy, Xitoy (Sinik), Hindu, Pravoslav, Lotin Amerikasi, Afrika va Yapon sivilizatsiyalari.

2. Falsafiy asoslar:

a. Madaniyat va identiklikning asosiy roli:

Hantington paradigmasi madaniyatni tarixiy kuch sifatida ko'rsatadi. Unga ko'ra, insoniyatning siyosiy harakatlari ortida madaniy identiklik yotadi. Bu g'oya ekzistensializm va madaniy determinizm bilan bog'lanadi.

b. Tarixiy pessimizm va determinizm:

Ushbu paradigmasi falsafiy pessimizm seziladi — unda insoniyat taraqqiyoti sivilizatsiyaviy to'qnashuvlarga mahkumdek tasvirlanadi. Bu jihatdan, u Osva'd Shpensorning "G'arbning tanazzuli" g'oyalari bilan hamohang.

c. Essensializm tanqidi:

Falsafiy nuqtai nazardan, Hantington modeli essentialistik bo'lib, sivilizatsiyalarni mahkam, o'zgaras kategoriyalar sifatida talqin qiladi. Bu esa postmodernizm va postkolonializm tarafdorlari tomonidan tanqid qilinadi.

3. Epistemologik tahlil:

Hantingtonning paradigmasi prognostik (bashoratli) xarakterga ega, ammo u normativa emas — ya'ni nima bo'lishi kerakligini emas, nima bo'lishi mumkinligini aytadi. Uning modeli empirik dalillarga emas, sotsiologik umumlashtirishga asoslanadi, bu esa ilmiy qat'iyatga zarar yetkazadi.

4. Tanqidiy falsafiy yondashuvlar:

a. Edvard Said talqini: Said "Sharqshunoslik" asarida G'arb olimlarining Sharqqa nisbatan orientalistik va stereotipik yondashuvini tanqid qiladi. Hantington ham Islomni "mojaroga moyil sivilizatsiya" deb tasvirlab, ana shu stereotiplarni takrorlaydi.

b. Kosmopolitizm yondashuvi:

Immanuel Kant yoki Martha Nussbaum kabi kosmopolit faylasuflar fikriga ko'ra, insoniyat yagona axloqiy hamjamiyat sifatida qaralishi kerak. Hantington esa xalqlar o'rtasidagi farqlarni keskinlashtiradi.

5. Bugungi dunyodagi ahamiyati:

Global terrorizm, madaniyatlararo nizolar, AQSh-Xitoy raqobati kabi voqealar fonida Hantington modeli muayyan darajada dolzarb bo'lib qolmoqda.

Shu bilan birga, globalizatsiya, integratsiya, va gibril identikliklar jarayoni ushbu paradigmasi zid ravishda ishlamoqda.

Xulosa sifatida aytish mumkinki:

Samuel Hantingtonning sivilizatsiyalar to'qnashuvi paradigmasi — bu global siyosatni madaniy asosda talqin qiluvchi falsafiy model hisoblanadi. Uning kuchli jihati — madaniyatning rolini ko'rsatishidir, ammo u ko'p hollarda haddan tashqari soddalashtiradi va tarixiy dinamikani statik ko'rsatadi. Falsafiy

tahlil, unga tanqidiy nigoh bilan qarash, sivilizatsiyalar o'rtasidagi murakkab aloqalarni chuqurroq tushunishga yordam beradi.

BADIIY MATN VA MA'NAVIY TARBIYA: O'QUVCHI - YOSHLAR KAMOLOTIGA TA'SIR OMILI SIFATIDA

Jumanova Shahnoza Ikromjonovna

PhD, dotsent . Qo'qon universiteti

e-mail: shahnozajumanova13081989@gmail.com

Annotatsiya

Maqolada o'quvchi - yoshlar kamoloti masalasi, ularga ta'sir etuvchi ko'plab omillar xususida fikr yuritilgan. Shunday omillardan biri hisoblangan - badiiy matnlarning shaxsning ma'naviy tarbiyasiga va kamolotiga ko'rsatadigan ta'siri tahlil qilindi. Badiiy adabiyot inson qalbiga bevosita ta'sir etish, axloqiy qadriyatlarni singdirish va ruhiy dunyoni boyitish vositasi sifatida namoyon bo'ladi. Tahlillar jarayonida adabiy asarlardagi obrazlar, g'oyaviy mazmun va til vositalarining tarbiyaviy ahamiyati ochib berildi hamda ularning yosh avlod ongida ezgulik, vatanparvarlik, halollik, samimiyat kabi fazilatlarni shakllantirishdagi o'rni ko'rsatildi. Tadqiqot davomida o'zbek va jahon adabiyotidan namunalar asosida badiiy matnning ma'naviy o'sishga xizmat qiluvchi omil sifatidagi ahamiyati yoritilgan.

Kalit so'zlar: badiiy matn, ma'naviy tarbiya, shaxs kamoloti, axloqiy qadriyatlar, estetik tarbiya, obraz va g'oya, adabiy ta'sir, ruhiy-ma'naviy rivojlanish, o'zbek adabiyoti, yoshlar tarbiyasi, biblioterapiya, tarbiyaviy metodlar, milliy qadriyatlar.

Абстрактный

В статье рассматривается проблема развития студенческой молодежи и многочисленные факторы, влияющие на них. Проанализирован один из таких факторов — влияние художественных текстов на духовное воспитание и развитие личности. Литература — это средство непосредственного воздействия на душу человека, привития нравственных ценностей, обогащения духовного мира. В процессе анализа выявлено воспитательное значение образов, идейного содержания и языковых средств литературных произведений, продемонстрирована их роль в формировании в сознании подрастающего поколения таких добродетелей, как доброта, патриотизм, честность и искренность.

Ключевые слова: художественный текст, духовное воспитание, развитие личности, нравственные ценности, эстетическое воспитание, образ и идея, литературное влияние, духовно-нравственное развитие, узбекская